

Po trzecie, Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że te zwolnienia, nawet jeśli przysparzają selektywnej korzyści (*quod non*), nie mogą być uzasadnione na gruncie stosowanej praktyki administracyjnej.

Po czwarte, Sąd naruszył prawo nie interpretując i nie stosując prawidłowo orzecznictwa wynikającego wyrok z dnia 12 września 2006 r., *Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas* (C-196/04, EU:C:2006:544), zarówno podczas analizy kwestii ram odniesienia czy też korzyści selektywnej, jak też kwestii tego, czy dane zwolnienia (lub zwolnienie) mogą być uzasadnione na gruncie art. 49 TFUE ze względu na cel ochrony swobody przedsiębiorczości. Ponadto tytułem ewentualnym wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie uzasadnił w wystarczający sposób wniosków wyciągniętych przezeń w tej kwestii.

(¹) Dz.U. 2019, L 216, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente
(ARERA)/Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE**

(Sprawa C-558/22)

(2022/C 441/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Druga strona postępowania: Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Pytanie prejudycjalne

Czy:

- artykuł 18 TFUE w części, w której zakazuje wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie zastosowania traktatów;
- artykuły 28 i 30 TFUE w części, w której przewidują zniesienie ceł przywozowych oraz środków o równoważnym skutku;
- artykuł 110 TFUE w części, w której zakazuje nakładania na produkty importowane podatków wewnętrznych wyższych od tych, które zostają nałożone bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe
- artykuł 34 TFUE w części, w której zakazuje stosowania środków mających skutek równoważny z ograniczeniami ilościowymi w przywozie;
- artykuły 107 i 108 TFUE, w części, w której zakazują wdrażania niezgłoszonego Komisji i niezgodnego z rynkiem wewnętrznym środka o charakterze pomocy państwa;
- dyrektywa 2009/28/WE (¹), w części, w której ma na celu promowanie wewnątrzspółnotowego handlu zieloną energią elektryczną, sprzyjając również promowaniu zdolności produkcyjnych poszczególnych państw członkowskich,

sprzeciwiają się przepisowi prawa krajowego, takiemu jak opisany powyżej, nakładającemu na importerów zielonej energii elektrycznej obciążenie finansowe, które nie ma zastosowania względem krajowych producentów tego samego produktu?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale per Friuli Venezia Giulia (Włochy) w dniu 23 sierpnia 2022 r. – Ferriere Nord SpA i in./Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione

(Sprawa C-560/22)

(2022/C 441/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria regionale per Friuli Venezia Giulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ferriere Nord SpA, SIAT – Società Italiana Acciai Trafilati SpA, Acciaierie di Verona SpA

Druga strona postępowania: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5a, dekretu z mocą ustawy nr 1 z dnia 24 stycznia 2012 r. (zmienionego ustawą przekształcającą nr 27 z dnia 24 marca 2012 r.) – którym dodano do art. 10 ustawy 287/1990 ustępy 7b i 7c – zgodnie z którymi działalność instytucjonalna Autorità garante della concorrenza e del mercato (organu ochrony konkurencji i rynku, Włochy) jest finansowana wyłącznie ze „składki” nakładanej jedynie na spółki kapitałowe (włoskie lub zagraniczne, w przypadku gdy posiadają one oddziały we Włoszech ze stałą reprezentacją podlegające obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego) o łącznych przychodach przekraczających 50 mln euro i w związku z tym nie wpływa w sposób sprawiedliwy i proporcjonalny na wszystkie podmioty działające na rynku, na rzecz których (oprócz konsumentów) prowadzona jest działalność urzędu, może być interpretowany w sposób zgodny z prawem Unii, w szczególności:

- artykułem 4 ust. 3 TUE (zasada lojalnej współpracy);
- podstawowymi zasadami rynku wewnętrznego (w tym prawem do przedsiębiorczości i swobodą przepływu kapitału);
- artykułami 101, 102 i 103 TFUE;
- rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu WE (¹) (obecnie art. 101 i 102 TFUE);
- dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (²) (w szczególności motywami 1, 6, 8, 17, 26, art. 1 ust. 1, art. 2 nr 10, art. 5 ust. 1);

odczytywanymi w świetle art. 17 ust. 1 (prawo własności), 20 (równość wobec prawa), 21 ust. 1 (równe traktowanie), 52 ust. 1 (zasada proporcjonalności) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;